

עפ"ת 27105/09/15 - אחמד סוח (אסיר), נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 27105-09-15 סח(אסיר) נ' מדינת ישראל 24 נובמבר 2015

בפני הרכב כבוד השופטים:
י. גריל, שופט בכיר (אב"ד)
כ. סעב, שופט
ש. ברלינר, שופט עמית
המערער:

אחמד סוח (אסיר),
ע"י ב"כ עו"ד ויסאם לידאוי

נגד

מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז חיפה- פלילי

המשיבה:

פסק דין

א. מבוא:

1. בפנינו ערעור כנגד גזר דינו של בית המשפט השלום לתעבורה בעכו - (השופט א. קאופמן) (להלן: "בית המשפט לתעבורה"), ואשר ניתן ביום 20.07.15, במסגרת תיק גמ"ר 9390-05-13.
2. הערעור הוגש תחילה כנגד אורך תקופת הפסילה אך בטיעוניו בפנינו מיקד המערער את ערעורו לעניין חישוב תקופת הפסילה, ובעיקר ניכוי תקופת הפסילה המנהלית והתקופה שחלפה מאז ועד למתן ההחלטה בבקשה לפסילה עד תום ההליכים, כפי שיובהר בהמשך.

ב. העבירות בהן הודה והרשע הנאשם:

3. המערער הורשע על פי הודאתו, לאחר חזרתו מכפירתו, בטרם שמיעת הראיות, בעבירה של גרימת מוות ברשלנות, לפי סעיף 304 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") וסעיפים 64 ו-40 לפקודת התעבורה התשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה"); בעבירה של סטייה מנתיב נסיעה, בניגוד לתקנה 41 לתקנות התעבורה, תשכ"א- 1961 (להלן: "תקנות התעבורה"); עבירה של גרימת נזק לגוף ולרכוש, בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה בצירוף סעיפים 68 ו-62 לפקודת התעבורה; וכן עבירה של נהיגה ברשלנות, בניגוד לסעיפים 62(2) ו-38(2) לפקודת התעבורה.

ג. עובדות כתב האישום:

4. על פי עובדות כתב האישום, ביום 12.1.12 נהג המערער ברכב פרטי מסוג הונדה (להלן: "**הרכב**"), בכביש 805, מכיוון עראבה לכיוון כאבול - (להלן: "**הכביש**").

המדובר בכביש בין עירוני, דו מסלולי, נתיב לכל כיוון, עם שטח הפרדה בין הנתיבים.

5. עם המערער ברכב, נסעו נביל כנענה ז"ל - (להלן: "**המנוח**"), אשר ישב במושב הקדמי ליד הנהג ואדם נוסף שישב במושב האחורי.

6. באותה עת נסע בכביש בנתיב הנגדי רכב מסחרי מסוג פיאט - (להלן: "**רכב הפיאט**"), נהוג ע"י גל בן יוסף.

7. כשהגיע המערער לעקומה שמאלה בכיוון נסיעתו, הוא סטה עם רכבו שמאלה, חצה את שטח ההפרדה, הסתובב עם רכבו והתנגש עם צד ימין של רכבו בחזית רכב הפיאט - (להלן: "**התאונה**").

8. כתוצאה מהתאונה נגרם מותו של המנוח וכן נפגעו נהגת הפיאט, המערער ואדם נוסף שישב ברכבו.

ד. תסקיר שירות המבחן:

9. עובר לטיעונים לעונש, נשלח המערער לקבלת תסקיר שירות המבחן, אשר הוגש לבית המשפט לתעבורה ביום 10.5.15.

10. כעולה מהתסקיר, המערער כבן 22, סטודנט מן המניין שנה שניה במדעי התנהגות במכללת צפת, רווק ומתגורר עם משפחתו בכפר עראבה.

11. שירות המבחן התרשם כי המערער לוקח אחריות על מעשיו, הביע צער רב על תוצאות התאונה ונכונות להשתלב בהליך טיפולי. עוד התרשם שירות המבחן כי המערער מנהל אורח חיים נורמטיבי, עסוק בהתפתחותו הלימודית והאישית, מצליח להתחבר לחומרת מעשיו אך מתקשה לזהות את כישלונו ההתנהגותי.

12. אין למערער עבר פלילי, אך יש לו הרשעה אחת בתחום התעבורה, בגין עבירה של אי ציות לרמזור.

13. אשר על כן ונוכח העובדה כי המערער הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי, המליץ שירות המבחן להטיל על המערער עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, לצד צו מבחן למשך שנה ומאסר מותנה.

ה. גזר הדין של בית המשפט לתעבורה:

14. עם קבלת תסקיר שירות המבחן ולאחר שטענו הצדדים לעונש הטיל בית המשפט לתעבורה על המערער 5 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירה של גרימת מוות ברשלנות או עבירה של נהיגה בזמן פסילה, פסילת רישיון הנהיגה בפועל לתקופה של שש שנים (מעבר לפסילה המנהלית) אשר תחושב מיום הפקדת רישיון הנהיגה בהתאם להחלטה בדבר פסילה עד תום ההליכים שניתנה ביום 17.6.13.

15. בית המשפט לתעבורה קבע כי במקרה דנן מדובר ברשלנות משמעותית שבאדי אינה ברף הנמוך ביותר. בית המשפט לתעבורה סבר כי בנסיבות כמו במקרה דנן, מתחם הענישה הוא בין 6 חודשים ועד מאסר לתקופה של 12 חודשים. באשר למתחם הענישה הראוי לתקופת הפסילה קבע בית המשפט לתעבורה כי המתחם עומד בין 5 שנים ל- 10 שנות פסילה בפועל.

ו. טיעוני הצדדים:

16. כאמור, המערער עתר תחילה להקל בעונשו בכל הקשור לרכיב הפסילה בפועל ולהסתפק בתקופה קצרה יותר. אך בטיעוניו בפניו מיקד המערער את ערעורו רק לעניין חישוב תקופת הפסילה שהוטלה עליו וזאת לאחר שהצדדים הסכימו בפניו לנכות את תקופת הפסילה המנהלית של 90 יום ולגבי יתרת התקופה שהיא בת שנה וחודשיים - (ממועד הפסילה המנהלית ועד הפסילה עד תום ההליכים), הסכימו הצדדים שתנוכה תקופה נוספת לפי שיקול דעתו של בית המשפט.

הסנגור הפנה לנסיבותיו האישיות של המערער, לטרגדיה שעברה עליו עקב מות חברו, ייסורי המצפון וההלקאה העצמית עקב תוצאות התאונה, גילו הצעיר, עברו הנקי בתחום הפלילי - (יש לו הרשעה בעבירה תעבורה), להודאתו, לחסכון הזמן ולתסקיר של שירות המבחן וביקש לקבוע תקופה ארוכה ככל שניתן, שאותה יש לנכות מעונש הפסילה, מהתקופה של שנה וחודשיים, שנותרה במחלוקת בין הצדדים.

17. המערער ציין כי בעקבות התאונה וביום 17.1.12 נתפס רישיונו והוטלה עליו פסילה מנהלית של 90 יום.

יש לציין כי רישיונו היה כבר בידי המשטרה ומאז הרישיון נשאר מופקד ולא הוחזר אליו עד פסילתו עד תום

ההליכים.

מכאן שהיה על בית משפט השלום הנכבד לקחת בחשבון את תקופת הפסילה המנהלית וחלק הארי של התקופה שחלפה מתום תקופת הפסילה המנהלית ועד למתן גזר הדין, עסקינן בתקופה של שנה וחודשיים, כך שהתקופה הכוללת עומד על שנה וחמשה חודשים.

18. מנגד הפנתה המשיבה לנסיבות הטרגיות של התאונה, טענה כי הפסילה שהוטלה על המערער הינה ברף הנמוך בנסיבות המקרה וציינה כי המדובר בנהג צעיר יחסית שנהג תקופה קצרה בת שנתיים על הכביש טרם התאונה ולכן המשיבה ביקשה שנתן את דעתנו לכל אלה ולקבוע תקופה מינימאלית שתנוכה מעונש הפסילה.

ו. דין והכרעה:

19. עם הסכמת המשיבה לניכוי תקופת הפסילה המנהלית בת 3 חודשים מתקופת הפסילה שהוטלה על המערער בתיק זה, נותר איפוא, לדון בסוגיה אחת בלבד ואשר הושארה לשיקול דעתו של בית משפט זה והיא: מה הוא החלק שינוכה גם כן, מעונש הפסילה מיתרת התקופה של שנה וחודשיים בנוסף ל- 90 ימי הפסילה המנהלית?

20. סעיף 42(א) לפקודת התעבורה שדן בפסילה וחישוב תקופתה קובע כי:

"פסילה שהטיל בית משפט מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לפי פקודה זו תחל ביום מתן גזר הדין אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת"

כעולה מהסעיף הנ"ל, אין כל חובה חוקית לנכות ימי פסילה בטרם מתן גזר הדין, והדבר נתון לשיקול דעת בית המשפט, לאור נסיבות המקרה - לעניין זה ראו רע"פ 465/05 **הררי נ' מדינת ישראל** (ניתנה ביום 25.1.05), ורע"פ 113/15 **מאמון אעלמי נגד מדינת ישראל** (ניתנה ביום 12.2.15), ובעניינו החליט בית משפט לתעבורה כי הפסילה תחושב מיום הפקדת רישיון הנהיגה בהתאם להחלטה בדבר פסילה עד תום ההליכים שניתנה ביום 17.6.13.

21. יחד עם זאת, ועל יסוד הסכמת הצדדים בפנינו שבית המשפט יקבע את החלק הנוסף שינוכה מעונש הפסילה מתוך התקופה שנותרה של שנה וחודשיים; לפי שיקול דעתו ונוכח נסיבות המקרה אנו סבורים כי יש לנכות מעונש הפסילה, גם כן, תקופה נוספת של ששה חודשים, זאת מעבר ל- 90 ימי הפסילה המנהלית שאותה גם יש לנכות. בסך הכל תנוכה תקופה של 9 חודשים מעונש הפסילה וזאת מעבר לתקופה שחלפה מיום מתן גזר הדין ועד היום, שאותה גם יש לנכות.

22. אשר על כן, הערעור מתקבל חלקית במובן זה שמעונש הפסילה שהוטל תנוכה תקופה של 9 חודשים, זאת מעבר לתקופה שחלפה מיום מתן גזר הדין ועד הלום. יתר רכיבי הענישה שנקבעו ע ידי בית משפט השלום הנכבד בעינם יעמדו.

המזכירות תשלח לצדדים עותק פסק דין זה, בהתאם להסכמתם, בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן היום, י"ב כסלו תשע"ו, 24 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.

ש' ברלינר, שופט

כ' סעב, שופט

י' גריל, שופט בכיר
[אב"ד]